

På mine egne og Regjeringens vegne sender jeg denne 17 mai-hilsen til norske menn og kvinner i Norge og utenfor Norge, som krigen har skilt ad, men kampen forenet.

Dette er fjerde mai-dagen i denne krigen flaggstangen hjemme har stått bar, men vi håper og tror det skal bli den siste.

Det er i år akkurat 130 år siden våre fedre på Eidsvoll fattet sin beslutning, og vedtok den Grunnlov, som skapte vår uavhengighet og vår frihet. Vi vet hvilken betydning Grunnloven har hatt for vår nasjonale reising og selvstendighet opp gjennom tidene. Det var den folket samlet seg om og så hen til, selv om tidene var mørke og vanskelige.

5 Og også i vår tid, - den vanskeligste og mørkeste tid som Norge noensinne har gjennomlevet, - har det vist seg, at Grunnloven har vært det vern som tyskere og landsforrædere ikke har kunnet bryte ned. De har kunnet trampe dens enkelte bestemmelser under føtter, men de har ikke våget seg til å erklære den for opphevet.

Under Grunnlovens merke har vi i fire år tålt og kjempet og lidt.

En takk til alle.

I dag vil vi feire dagen, - ikke bare i minnet om hva 17 mai har betydd for oss, men også med et hellig løfte om om å sette alle krefter inn i det siste avgjørende løftet, som skal gi oss tilbake vår rett og vår frihet til å heise det norske flagget i Norge.

J. N.